PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2007 m. birželio 27 d. *

Byloje T-182/06

Nyderlandų Karalystė, atstovaujama H. Sevenster ir M. de Grave,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą M. Patakia, A. Alcover San Pedro ir H. van Vliet,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2006 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimą 2006/372/EB dėl nacionalinių nuostatų projektų, apie kuriuos pagal EB sutarties 95 straipsnio 5 dalį pranešė Nyderlandų Karalystė, nustatančių dyzelinu varomų transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių ribas (OL L 142, p. 16),

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai I. Wiszniewska-Białecka ir E. Moavero Milanesi,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. kovo 29 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 95 straipsnio 4–6 dalys nustato:

„4. Jei Tarybai arba Komisijai nustačius kurią nors suderinimo priemonę valstybė narė mano, kad 30 straipsnyje nurodytais arba su aplinkos ar darbo aplinkos apsauga susijusiais svarbiais sumetimais reikia išlaikyti nacionalines nuostatas, apie tas nuostatas ir jų išlaikymo motyvus ji praneša Komisijai.

5. Be to, nepažeidžiant 4 dalies, jei Tarybai arba Komisijai nustačius kurią nors suderinimo priemonę valstybė narė mano, kad dėl jos iškyla jai būdingų problemų ir todėl reikia priimti naujais mokslo įrodymais pagrįstas nacionalines nuostatas, reglamentuojančias aplinkos ar darbo aplinkos apsaugą, apie numatytas nuostatas ir jų priėmimo motyvus ji praneša Komisijai.

6. Komisija per šešis mėnesius nuo 4 ir 5 dalyse nurodytų pranešimų patvirtina arba atmeta aptartąsias nacionalines nuostatas, patikrinusi, ar jos nėra savavališkos diskriminacijos priemonė arba užslėptas valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimas ir ar jos netrukdo veikti vidaus rinkai.

Komisijai per šį terminą nepriėmus sprendimo, 4 ir 5 dalyse nurodytos nacionalinės nuostatos laikomos patvirtintomis.

Kai klausimas sudėtingas ir nėra pavojaus žmonių sveikatai, Komisija gali atitinkamai valstybei narei pranešti, kad šioje dalyje nurodytas terminas gali būti pratęstas dar vienam iki šešių mėnesių trunkančiam laikotarpiui."

2 1996 m. rugsėjo 27 d. Tarybos direktyvos 96/62/EB dėl aplinkos oro kokybės vertinimo ir valdymo (OL L 296, p. 55) 7 straipsnio 3 dalis nustato, kad valstybės narės sudaro veiksmų planą ir nurodo priemones, kurių siekiant sumažinti pavojų ir apriboti trukmę bus imamasi ten, kur iškyla pavojus viršyti ribines vertes ir (arba) aplinkos oro taršos lygio pavojaus slenksčius. Atsižvelgiant į konkretų atvejį, tokiame plane gali būti numatytos priemonės veiklai, kuri prisideda prie ribinių verčių viršijimo, kontroliuoti ir prireikus ją nutraukti, įskaitant automobilių eismą.

3 Pagal Direktyvos 96/62 11 straipsnio 1 dalies a punktą valstybės narės praneša Komisijai atvejus, kai taršos lygis viršija ribinę vertę kartu su leistinu nukrypimo dydžiu per devynis mėnesius nuo kiekvienerių metų pabaigos.

4 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/69/EB dėl priemonių, kurių turi būti imamasi prieš oro taršą motorinių transporto priemonių išmetamosiomis dujomis, iš dalies keičianti 1970 m. kovo 20 d. Tarybos direktyvą 70/220/EEB (OL L 350, p. 1), įsigaliojo 1998 m. gruodžio 28 d., t. y. jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

5 Šis teisės aktas nustato 25 mg/km kietųjų dalelių ribą (KD) dyzelinius variklius turinčioms ir M kategorijai (keleiviniai automobiliai) priskiriamoms transporto priemonėms, apibrėžtoms 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvos 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo (OL L 42, p. 1) II priedo A skyriuje, išskyrus transporto priemones, kurių didžiausia masė yra didesnė kaip 2 500 kg, bei N_1 kategorijos I klasei (transporto priemonės, skirtos prekėms vežti, kurių didžiausia masė yra 1 305 kg).

6 Pagal Direktyvos 98/69 2 straipsnio 1 dalį

„<...> valstybė narė dėl priežasčių, susijusių su oro tarša motorinių transporto priemonių išmetamais teršalais, negali:

— atsisakyti suteikti EB tipo patvirtinimą pagal Direktyvos 70/156/EEB 4 straipsnio 1 dalį arba,

— atsisakyti suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą, arba

— pagal Direktyvos 70/156/EEB 7 straipsnį uždrausti registruoti, parduoti arba pradėti eksploatuoti transporto priemones,

jeigu transporto priemonės atitinka Direktyvos 70/220/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, reikalavimus".

7 1999 m. balandžio 22 d. Tarybos direktyva 1999/30/EB dėl sieros dioksido, azoto dioksido, azoto oksidų, kietųjų dalelių ir švino ribinių verčių aplinkos ore (OL L 163, p. 41) kartu su Direktyva 96/62 nustato ribines vertes, be kita ko, taikomas „KD_{10}" dalelių koncentracijai aplinkos ore ir teisiškai privalomas nuo 2005 m. sausio 1 dienos.

8 Direktyvoje 1999/30 KD_{10} dalelės apibrėžiamos taip:

„11) „KD_{10}" – tai kietosios dalelės, kurių 50 % pereina pro joms pralaidžią 10 μm aerodinaminio skersmens angą; <...>"

9 Direktyvos 1999/30 5 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad šios dalelės neviršytų jos III priedo I skirsnyje nurodytų ribinių verčių.

10 Be to, nors šiuo atveju kalbama apie šiuo metu negaliojančias nuostatas, galima patikslinti, kad 2005 m. gruodžio 21 d. Komisija priėmė „Euro 5" reglamento projektą, iki 5 mg/km sumažinantį kietųjų dalelių ribinę vertę dyzelinu varomoms transporto priemonėms, priskiriamoms M kategorijai (keleiviniai automobiliai) bei N_1 kategorijos I klasei (transporto priemonės, skirtos prekėms vežti, kurių didžiausia masė yra 1 305 kg).

11 Jeigu būtų priimtas dabartinės redakcijos projektas, ši nauja Bendrijos ribinė vertė naujų tokių dviejų kategorijų transporto priemonių tipų atžvilgiu įsigaliotų 2009 m. rugsėjo mėnesio pabaigoje, o visų atitinkamų naujų transporto priemonių atžvilgiu – nuo 2011 m. sausio mėnesio pabaigos.

Ginčo aplinkybės

12 2005 m. lapkričio 2 d. laišku Nyderlandų Karalystė, remdamasi EB 95 straipsnio 5 dalimi, pranešė Komisijai apie ketinimą priimti nutarimą, kuriuo siekiama nuo 2007 m. sausio 1 d., nukrypstant nuo Direktyvos 98/69 nuostatų, nustatyti 5 mg/km išmetamų kietųjų dalelių ribinę vertę naujoms M_1 kategorijos ir N_1 kategorijos I klasės dyzelinu varomoms transporto priemonėms.

13 Pagrįsdama savo prašymą dėl nukrypstančių nuostatų, Nyderlandų Karalystė patikslino, kad Direktyvoje 1999/30 nustatytos kietųjų dalelių koncentracijos ribinės vertės viršijamos didelėje jos teritorijos dalyje. Be to, pranešanti valstybė narė nemanė turinti galimybę įvykdyti įsipareigojimus Bendrijai per suteiktą terminą, nors Direktyva 1999/30 įpareigoja ją imtis visų reikalingų priemonių kietųjų dalelių koncentracijai sumažinti.

14 Nyderlandų Karalystė pabrėžė, kad kietosios dalelės kelia jai nemenką susirūpinimą dėl didelio šalies demografinio tankumo ir dėl didesnės nei kitose Europos valstybėse infrastruktūros koncentracijos, dėl ko padaugėja išmetamų kietųjų dalelių viename km^2. Gyventojus labai veikia tarša dėl automobilių eismo šalia gyvenamųjų zonų ir dėl kitų intensyvaus žemės naudojimo formų. Šis aspektas, atsižvelgiant į daugelyje šalies regionų stebimą eismo intensyvumą, ypač svarbus Nyderlandams. Be to, dėl žymaus kietųjų dalelių išmetimo padidėjimo urbanizuotose zonose ir labai didelio gyvenamųjų rajonų skaičiaus nemaža gyventojų dalis paveikiama ypač kenksmingais suodžiais, esančiais dyzelinu varomų transporto priemonių išmetamosiose dujose.

15 Nyderlandų Karalystė taip pat patvirtino, kad Nyderlandams tenka didelė taršos dalis iš užsienio – du trečdaliai iš 45 % antropogeninės kilmės kietųjų dalelių koncentracijos turi šaltinį užsienyje. Tai reiškia, kad nacionalinės aplinkosaugos normos gali būti priimtos tik dėl 15 % vidutinės kietųjų dalelių koncentracijos šioje valstybėje.

16 Galiausiai Nyderlandų Karalystė teigė suteikusi didžiausią prioritetą keleivinių automobilių ir komercinių transporto priemonių kietųjų dalelių emisijai sumažinti. Nyderlandų Karalystė teikia pirmenybę šių transporto priemonių išmetamų dalelių sumažinimui, kurios, jos teigimu, lemia 70 % kelių eismo emisijos. Pranešanti valstybė narė patikslino, kad automobilių su dyzeliniu varikliu skaičius jos teritorijoje padidėjo labiau, nei buvo tikėtasi kuriant Direktyvą 98/69.

17 Valstybės narės teigimu, nukrypstanti priemonė, apie kurią buvo pranešta, yra sudėtinė kelių eismui skirto ir ekologiškesnes transporto priemones bei kurą

skatinančio įstatyminio paketo dalis. Ji turėtų būti taikoma dyzelinius variklius turintiems keleiviniams automobiliams ir komercinėms transporto priemonėms, pirmą kartą įregistruotoms po 2006 m. gruodžio 31 dienos.

18 Pagal nutarimo projektą turėtų būti įrengiami kietųjų dalelių kiekį dyzelino suodžiuose mažinantys filtrai, bet jis neturėtų būti taikomas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įregistruotoms transporto priemonėms.

19 Griežtesnė nutarimo projekte numatyta išmetamųjų teršalų norma niekaip nekeičia atitinkamų transporto priemonių tipų pripažinimo procedūros arba EB tipo patvirtinimą kitose valstybėse narėse gavusių transporto priemonių įregistravimo sąlygų.

20 Tačiau, įsigaliojus nutarimui, policija ir už periodinę atitinkamų transporto priemonių kontrolę atsakingos institucijos galės patikrinti, ar keleivinis automobilis arba mažos keliamos galios komercinė transporto priemonė gali tenkinti naują 5 mg/km ribinę vertę.

21 2005 m. lapkričio 23 d. laišku Komisija patvirtino gavusi Nyderlandų vyriausybės pranešimą ir ją informavo, kad šešių mėnesių terminas, kuris jai suteikiamas EB 95 straipsnio 6 dalimi atsakymui į prašymą dėl nukrypstančių nuostatų, prasidėjo 2005 m. lapkričio 5 d., t. y. kitą dieną po pranešimo gavimo.

22 Pagal Direktyvą 96/62 parengta oro kokybės Nyderlanduose 2004 metais įvertinimo ataskaita buvo pateikta Komisijai 2006 m. vasario 8 d. ir jos įregistruota vasario 10 dieną.

23 2006 m. kovo 10 d. laišku Nyderlandų institucijos informavo Komisiją apie 2006 m. kovą *Milieu- en Natuurplanbureau* (Nyderlandų aplinkos agentūra, toliau – MNP) parengtą ataskaitą „Nieuwe inzichten in de omvang van de fijnstofproblematiek" („Nauji duomenys apie kietųjų dalelių problemos apimtį").

24 Siekdama įvertinti Nyderlandų institucijų pateiktų argumentų pagrįstumą, Komisija paprašė *Nederlandse Organisatie voor toegepast-natuur-wetenschappelijk onderzoek* (Nyderlandų taikomųjų mokslo tyrimų organizacija, toliau – TNO) koordinuojamo konsorciumo mokslinės ir techninės išvados.

25 Savo ataskaitą ši organizacija Komisijai pateikė 2006 m. kovo 27 dieną.

26 2006 m. gegužės 3 d. Sprendimu 2006/372/EB dėl nacionalinių nuostatų projektų, apie kuriuos pagal EB sutarties 95 straipsnio 5 dalį pranešė Nyderlandų Karalystė, nustatančių dyzelinu varomų transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių ribas (OL L 142, p. 16, toliau – sprendimas), Komisija atmetė nutarimo, apie kurį buvo pranešta, projektą dėl to, kad „Nyderlandų Karalystė neįrodė jai būdingos problemos Direktyvos 98/69 atžvilgiu" ir kad „priemonė, apie kurią buvo pranešta, nėra proporcinga atsižvelgiant į siekiamus tikslus".

Procesas iš šalių reikalavimai

27 Nyderlandų Karalystė pareiškė ieškinį dėl sprendimo panaikinimo, kuris buvo gautas 2006 m. liepos 12 dieną. Remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 76a straipsniu, tą pačią dieną ji pateikė prašymą taikyti pagreitintą jos ieškinio nagrinėjimo procedūrą.

28 2006 m. rugpjūčio 8 d. Komisija pateikė savo pastabas dėl prašymo nagrinėti bylą taikant pagreitintą procedūrą, o spalio 6 d. – savo atsiliepimą į ieškinį.

29 2006 m. spalio 26 d. Sprendimu Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji kolegija) patenkino prašymą taikyti pagreitintą bylos nagrinėjimo procedūrą.

30 2007 m. kovo 29 d. posėdyje buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir jų atsakymai į pateiktus klausimus.

31 Nyderlandų vyriausybė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

32 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

33 Nyderlandų vyriausybė teigia, kad sprendimas pažeidžia materialines EB 95 straipsnio nuostatas ir EB 253 straipsnyje įtvirtintą pareigą motyvuoti tuo, kad, pirma, jame paneigiamas Nyderlandams būdingos problemos, atsiradusios priėmus Direktyvą 98/69, egzistavimas, ir tai daroma neišnagrinėjus reikšmingų suinteresuotosios valstybės narės pateiktų duomenų, antra, kad jame konstatuojama, jog nutarimo projektas, apie kurį buvo pranešta, yra neproporcingas Nyderlandų Karalystės siekiamiems tikslams ir, trečia, kad vertinant projektą, apie kurį buvo pranešta, jame atsižvelgiama į tarptautinį teisinį kontekstą.

34 Kalbėdama apie Nyderlandams būdingos problemos egzistavimą, šios valstybės vyriausybė ginčija sprendimą dviem aspektais. Komisija visų pirma neteisingai paneigė Nyderlandams būdingos oro kokybės problemos egzistavimą. Antra, vertindama, ar problema yra būdinga Nyderlandams, Komisija, nepateikusi paaiškinimų, neatsižvelgė į tinkamai Nyderlandų institucijų perduotus dokumentus, taip pažeisdama ir savo rūpestingumo pareigą, ir pareigą motyvuoti sprendimus.

35 Pirmiausia reikia išnagrinėti antrąją ieškinio argumentų, susijusių su tuo, kad problema, su kuria teigia susidūrusi Nyderlandų Karalystė, būdinga tik šiai valstybei narei, dalį.

Dėl rūpestingumo stokos ir pareigos motyvuoti pažeidimo, tariamai lėmusių Nyderlandams būdingos aplinkos oro kokybės problemos įvertinimo negaliojimą

Šalių argumentai

36 Nyderlandų vyriausybė mano, kad nenurodydama priežasčių ir neįvertinusi reikšmingų duomenų, kurie jai buvo perduoti per tinkamą terminą prieš priimant sprendimą, Komisija nesilaikė rūpestingumo pareigos.

37 Komisija, priešingai nei ji teigia sprendimo 41 punkte, turėjo reikšmingų 2004 m. duomenų apie Nyderlandus.

38 Jei Komisija būtų paisiusi savo rūpestingumo pareigos ir atsižvelgusi į šiuos naujausius duomenis, ji būtų galėjusi padaryti išvadą dėl Nyderlandams būdingos problemos priėmus Direktyvą 98/69.

39 Komisija pripažįsta, kad, priešingai nei ji tvirtina sprendimo 41 punkte, prieš priimant sprendimą Nyderlandų Karalystė iš tikrųjų buvo oficialiai pateikusi savo vertinimo ataskaitą už 2004 metus. Tačiau tai nereiškia, kad vertinant bylos medžiagą buvo elgiamasi nerūpestingai.

40 Nyderlandų Karalystė pateikė savo ataskaitą praėjus daugiau kaip keturiems mėnesiams po Direktyvos 96/62 11 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyto termino jai pateikti. Todėl 2005 m. lapkričio 2 d. pranešime apie nacionalinę priemonę nėra nuorodos į šiuos duomenis.

41 Komisija buvo paprašiusi Nyderlandų Karalystės pateikti jai šią informaciją kuo greičiau ir, ją gavusi, perdavė duomenis TNO, prašydama atsižvelgti į juos savo ataskaitoje dėl Nyderlandų Karalystės prašymo dėl nukrypstančių nuostatų.

42 Į Nyderlandų Karalystės vertinimo ataskaitą už 2004 m. buvo atsižvelgta TNO studijoje ir sprendimo konstatuojamosiose dalyse.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

43 Savo ataskaitos, kuria neabejotinai rėmėsi Komisija priimdama sprendimą ir kurios teiginių bei išvadų neginčijo Nyderlandų vyriausybė, 29 puslapyje TNO pažymi, kad „dėl 2004 m. dar negalima atlikti palyginimo <...>, kadangi 2004 m. duomenys buvo išnagrinėti pavėluotai, nes daugelis valstybių narių, tarp jų ir Nyderlandų Karalystė, pateikė savo informaciją pavėluotai“.

44 Vis dėlto iš sprendimo argumentų, skirtų tik Nyderlandams būdingos aplinkos oro kokybės problemos klausimui, išplaukia, jog paskutiniai Nyderlandų valdžios institucijų pateikti duomenys buvo įtraukti į TNO ataskaitą. Visų pirma minėtame šio dokumento 29 puslapyje ši organizacija patikslina:

„Nyderlandų Karalystės pateikti preliminarūs duomenys apie ribinių verčių viršijimą 2004 m. parodo kitokį vaizdą nei 2003 metais. Visose zonose konstatuojamas leistinumo marža padidintos KD_{10} ribinės vertės viršijimas."

45 Be to, TNO 29 savo ataskaitos puslapyje ir Komisija 41 savo sprendimo punkte pakartoja tam tikrus 2006 m. kovo mėnesį MNP pateiktos ataskaitos teiginius.

46 Galiausiai, kaip išplaukia iš sprendimo 42 punkto, Komisija atsisakė laikyti esant įrodytu, jog Nyderlandų Karalystė turi jai būdingų sunkumų laikytis ribinių smulkiųjų dalelių koncentracijos verčių, nustatytų Direktyvoje 1999/30, be kita ko, atsižvelgdama į naują Nyderlandų valdžios institucijų pateiktą informaciją, pristatytą MNP ataskaitoje.

47 Šiomis aplinkybėmis Komisijai negali būti priekaištaujama neįvertinus naujausių duomenų, kuriuos jai Nyderlandų vyriausybė persiuntė dar prieš priimant sprendimą.

48 Iš to neišvengiamai išplaukia, kad Komisija juo labiau negali būti kaltinama nenurodžiusi šio tariamo neatsižvelgimo priežasčių.

49 Todėl negalima pritarti argumentams, kad Komisija pažeidė savo rūpestingumo pareigą ir pareigą motyvuoti.

Dėl Komisijos atsisakymo pripažinti Nyderlandams būdingą aplinkos oro kokybės problemą

Pirminės pastabos

50 Valstybė narė, kuri remiasi EB 95 straipsnio 5 dalimi, turi įrodyti, kad šios nuostatos taikymo sąlygos yra tenkinamos (2005 m. spalio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Land Oberösterreich ir Austrija prieš Komisiją*, T-366/03, Rink. p. II-4005, 63 punktas; pagal analogiją su EB 95 straipsnio 4 dalimi taip pat žr. 2003 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Danija prieš Komisiją*, C-3/00, Rink. p. I-2643, 84 punktą).

51 Savo prašyme dėl nukrypstančių nuostatų Nyderlandų Karalystė nacionalinę priemonę, apie kurią buvo pranešta, grindė pabrėždama, kad daugelyje jos teritorijos regionų aplinkos oras neatitinka Direktyvoje 1999/30 nustatytų normų, ir būtent, kad šiame teisės akte nustatytos kietųjų dalelių koncentracijos ribinės vertės viršytos daugelyje zonų, o valstybės narės privalo imtis visų priemonių, galinčių sumažinti šių dalelių koncentraciją.

52 Nyderlandų Karalystė taip pat tvirtina, kad, elgdamasi protingai, ji negali laukti, kol įsigalios „Euro 5" reglamento projektas, iki 5 mg/km sumažinantis dabartinę 25 mg/km ribinę vertę, kuri Direktyvoje 98/69 nustatyta aptariamų dyzelinius variklius turinčių transporto priemonių išmetamoms kietosioms dalelėms, ir kad šioms transporto priemonėms nacionaliniu lygmeniu ji norėtų anksčiau įvesti 5 mg/km ribinę vertę.

53 Todėl Nyderlandų Karalystė, siekdama pagrįsti savo ieškinį, turi įrodyti, jog sprendime Komisija neteisingai konstatavo, kad nebuvo įrodyta, jog Nyderlandų teritorijoje pastebėti ribinių kietųjų dalelių koncentracijos verčių, nustatytų Direktyvoje 1999/30, viršijamai tokie dideli, kad šie atvejai labai skiriasi nuo konstatuotųjų kitose valstybėse narėse.

54 Šiuo tikslu Nyderlandų vyriausybė kaltina Komisiją visų pirma neteisingai taikius EB 95 straipsnio 5 dalyje minimos būdingos aplinkos apsaugos problemos kriterijų, antra, neatsižvelgus į kliūtis priimti nacionalines kietųjų dalelių emisiją mažinančias priemones, kylančias dėl vidaus vandenų laivybos ir jūros transporto, trečia, ignoravus galimybių reaguoti į taršą iš kitų valstybių stoką ir, ketvirta, nepripažinus ypatingo Nyderlanduose nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribinių verčių viršijimo atvejų rimtumo.

Dėl būdingų problemų kriterijaus taikymo

— Šalių argumentai

55 Pirmiausia Nyderlandų vyriausybė kaltina Komisiją nusprendus, jog leidimas taikyti prašomas nukrypstančias nuostatas susietas su sąlyga, kad oro kokybės problema, kuria buvo paremtas prašymas, būtų iškilusi tik Nyderlanduose.

56 Komisijos teiginio, kad tik tam tikrai valstybei narei būdingos problemos EB 95 straipsnio 5 dalies prasme egzistavimas negali būti pripažintas, jei tokia pati problema iškyla kitoje valstybėje narėje, šiuo atveju – Belgijoje, nepagrindžia nei šios nuostatos tekstas, nei ankstesnė Komisijos praktika. Be to, būtų sunku įsivaizduoti šio išimtinumo kriterijaus taikymą aplinkos problemai, susijusiai su oro tarša iš kitų valstybių.

57 Tačiau Komisija mano, kad ji visiškai nereikalavo iš Nyderlandų Karalystės įrodyti, kad nurodyta oro kokybės problema susijusi tik su jos teritorija. Ji palygino jos ir visų kitų valstybių narių situaciją, remdamasi pateiktomis vertinimo ataskaitomis, ir padarė išvadą, kad Nyderlandai nebuvo susidūrę su tik jiems būdinga Direktyvoje 1999/30 nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos ir Direktyvoje 98/69 nurodytų motorinių transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių ribinių verčių viršijimo problema.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

58 EB 95 straipsnio 4–7 dalys suteikia valstybėms narėms ir Komisijai įgaliojimus nukrypti nuo suderinimo priemonių, priimtų bendrai rinkai sukurti ar funkcionuoti, jei toks nukrypimas yra būtinas aplinkos ar darbo aplinkos apsaugai.

59 Norėdama įvesti tokio tikslo siekiančias nacionalines priemones srityse, kuriose jau buvo priimta suderinimo priemonė, pagal EB 95 straipsnio 5 dalį valstybė narė privalo įrodyti, kad nacionalinės nuostatos pagrįstos naujais mokslo įrodymais ir atitinka jai būdingą bei priėmus suderinimo priemonę iškilusią problemą.

60 Ši apsaugos sąlygos prigimtį turinti nuostata skirta bendros rinkos pritaikymui, siekiant apsaugoti asmenų gyvenimo ir darbo sąlygas Bendrijoje, o tai yra toks pats pamatinis Bendrijos tikslas kaip ir teisės aktų suderinimas.

61 Ji visų pirma taikoma, kai visoje tam tikros valstybės narės teritorijoje ar jos dalyje susiformuoja naujas reiškinys, neigiamai veikiantis aplinką ar darbo aplinką, į kurį nebuvo galima atsižvelgti kuriant suderintas taisykles ir dėl kurio reikia nedelsiant imtis priemonių nacionaliniu lygmeniu, nelaukiant Bendrijos teisės aktų pakeitimo. Bendrijos teisės aktai taip pat gali netikti konstatuotai problemai išspręsti dėl vien vietinės reiškinio prigimties arba dėl ypatingų jo pasireiškimo vietos lygmeniu sąlygų, kurios nedera su labai ilgais derybų ar naujos suderintos taisyklės įsigaliojimo terminais.

62 Taigi numatydama tam tikrai valstybei narei būdingą problemą, iškilusią priėmus Bendrijos suderinimo priemonę, EB 95 straipsnio 5 dalis panaikina galimybę ja remiantis priimti nukrypstančias nacionalines nuostatas, siekiant reaguoti į visai Bendrijai bendrą su aplinka susijusią riziką.

63 Bendra, t. y. būdinga ne vienai valstybei narei EB 95 straipsnio 5 dalies prasme, yra bet kokia problema, kuri iš esmės panašiomis sąlygomis iškilusi visose valstybėse narėse ir kuri dėl to gali būti suderintai sprendžiama Bendrijos lygmeniu.

64 Todėl, norint teisingai išaiškinti EB 95 straipsnio 5 dalį, nacionaliniu lygmeniu būdingos problemos reikalavimas iš esmės turi būti vertinamas atsižvelgiant į tai, ar suderinus taikytinas priemones Bendrijos lygmeniu bus galima tinkamai reaguoti į vietos lygmeniu iškilusias problemas, o konstatavimas, jog tai neįmanoma, pateisina nacionalinių priemonių priėmimą.

65 Todėl Nyderlandų vyriausybė iš esmės teisingai tvirtina, jog tam, kad problema būtų būdinga vienai valstybei narei nagrinėjamos nuostatos prasme, nebūtina, kad ji būtų tik šios valstybės narės teritorijoje egzistuojančios su aplinka susijusios rizikos padarinys. Bendros rizikos kontekste vietos ypatumai pirmesniuose punktuose aprašytais atvejais iš tikrųjų gali sudaryti tam tikrai valstybei narei būdingą problemą.

66 Tačiau iš bylos medžiagos nematyti, jog nagrinėjamu atveju Komisija nacionaliniu lygmeniu būdingos aplinkos apsaugos problemos sąvoką, įtvirtintą EB 95 straipsnio 5 dalyje, būtų apribojusi sąlyga, kad ji būtų iškilusi tik vienos valstybės narės teritorijoje.

67 Visų pirma, kaip ieškinio 34 punkte pažymi pati Nyderlandų vyriausybė, sprendimo 41 punkte Komisija aiškiai nurodė, kad pagal nacionalines metines įvertinimų ataskaitas 2003 m. Nyderlandai neturėjo ypač didelių ribinių verčių viršijimo problemų, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, kaip antai Belgija, Austrija, Graikija, Čekijos Respublika, Lietuva, Slovėnija ir Slovakija.

68 Be to, savo ataskaitos 31 puslapyje TNO nurodo, kad kelių transportas akivaizdžiai yra vienas iš svarbiausių kietųjų dalelių šaltinių Nyderlanduose, tačiau ši valstybė narė labai nesiskiria nuo kitų valstybių narių, kaip antai Belgija, Danija, Prancūzija, Vokietija ar Jungtinė Karalystė.

69 TNO taip pat pažymi, kad keleivinių automobilių su dyzeliniu varikliu procentas Nyderlanduose nėra didesnis, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis.

70 Galiausiai sprendimo 42 punkte Komisija teigia, kad yra didelių abejonių dėl to, ar Nyderlandų Karalystė, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, susiduria su jai būdinga problema laikantis Direktyvoje 1999/30 nustatytų ribinių verčių.

71 Taigi negalima tvirtinti, kad Komisija reikalavo iš Nyderlandų Karalystės įrodyti, jog aplinkos oro kokybės problema, nurodyta pagrindžiant jos prašymą dėl nukrypstančių nuostatų, paveikia tik Nyderlandų teritoriją.

72 Todėl Nyderlandų vyriausybės argumentai dėl nacionaliniu lygmeniu būdingos problemos kriterijaus aiškinimo atmestini kaip neatitinkantys faktų.

Dėl neatsižvelgimo į kliūtis priimti nacionalines priemones vidaus vandenų laivybos ir jūros transporto kietųjų dalelių emisijai sumažinti

— Šalių argumentai

73 Be to, Nyderlandų vyriausybė kaltina Komisiją nusprendus, jog nutarimo projektui, apie kurį buvo pranešta, galima pritarti tik su sąlyga, kad Nyderlanduose pastebėti kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribinių verčių viršijimus didele dalimi lemia dyzeliniu variklius turinčios kelių transporto priemonės.

74 Taip Komisija pamiršo, kad Nyderlandų Karalystė, remdamasi detalia studija, nusprendė, jog ji disponuoja tik ribotomis galimybėmis sprendžiant vidaus vandenų laivybos ir jūros transporto išmetamų kietųjų dalelių keliamą problemą, arba tokių galimybių iš viso nėra.

75 Įpareigojimai pagal Europos ir tarptautinius teisės aktus, reglamentuojančius šių dviejų transporto tipų išmetamas kietąsias daleles, kaip tik yra Nyderlandų vyriausybės veiksmų laisvę nacionaliniu lygmeniu ribojantis veiksnys. Tokio didelio uosto kaip Roterdamas egzistavimas padidina šios Nyderlandams būdingos problemos opumą.

76 Tačiau Komisija mano, kad apsiribojo tik prielaida, jog Nyderlandų Karalystė neįrodė susidūrusi su jai būdinga Direktyvos 98/69 apimamų motorinių transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių ribinių verčių viršijimo problema. Ji tik padarė prielaidą, kad jei vidaus vandenų laivyba ir jūros transportas vienoje valstybėje narėje lemia daug didesnę kietųjų dalelių dalį nei kitose valstybėse narėse ir jei tik 25 % naujų transporto priemonių šioje valstybėje narėje važiuoja dyzelinu, tai tik šiai valstybei narei būdingos kietųjų dalelių koncentracijos problema dėl to, kad dalis automobilių neturi kietųjų dalelių filtro, o tai leidžiama pagal Direktyvą 98/69, nėra įrodyta.

77 Savo prašyme dėl nukrypstančių nuostatų Nyderlandų vyriausybė nepateikė argumento, susijusio su šiais įpareigojimais pagal Bendrijos ir tarptautinę teisę. Be to, toks tvirtinimas galiausiai reikštų laikytis nepriimtinos nuomonės, kad tuomet, kai įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę neleidžia valstybei narei priimti tam tikrų priemonių, Komisija turėtų pritarti nuostatoms, nukrypstančioms nuo pagal EB 95 straipsnį priimtų suderinimo taisyklių, nepaisant to, ar buvo įgyvendinti šio straipsnio 5 ir 6 dalyse numatyti reikalavimai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

78 Pirmosios instancijos teismas visų pirma pažymi, kad klausimas dėl nutarimo projekto, apie kurį buvo pranešta, tinkamumo sumažinti aplinkos ore Nyderlanduose esančių kietųjų dalelių koncentraciją, sumažinus tik tam tikrų dyzelinius variklius turinčių kelių transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių kiekį, veikiau susijęs su nacionalinės priemonės, apie kurią buvo pranešta, proporcingumo nagrinėjimu, palyginti su kitomis numatomomis veiksmų galimybėmis kitų dviejų kietųjų dalelių emisijos šaltinių – vidaus vandenų laivybos ir jūros transporto – atžvilgiu, o ne su tuo, ar problema būdinga tik tam tikrai valstybei narei.

79 Antra, Nyderlandų vyriausybė bet kuriuo atveju neturi teisės daryti nuorodos į įsipareigojimus pagal tarptautinę ir Bendrijos teisę, galinčius sudaryti kliūtis sprendžiant dėl vidaus vandenų laivybos ir jūros transporto išmetamų kietųjų dalelių iškilusią problemą, nes ji to nebuvo nurodžiusi savo prašyme dėl nukrypstančių nuostatų.

80 Kaip ir leidimai suteikti valstybės pagalbą, apie kurią buvo pranešta, leidimas valstybei narei taikyti nuo suderintų Bendrijos priemonių nukrypstančias nuostatas pagal EB 95 straipsnio 5 ir 6 dalis gali būti suteikiamas tik tokiai nacionalinei priemonei, kokia buvo pristatyta Komisijai (šiuo klausimu žr. 1999 m. kovo 25 d. Sprendimo *Forges de Clabecq prieš Komisiją*, T-37/97, Rink. p. II-859, 100 punktą).

81 Galiausiai, trečia, Nyderlandų vyriausybės argumentas neatitinka faktinių aplinkybių. Priešingai nei teigia ši vyriausybė, Komisija nenustatė, kad galimybė leisti priemonę, apie kurią buvo pranešta, priklauso nuo sąlygos, jog Nyderlanduose pastebėti kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribinių verčių viršijimai būtų didele dalimi nulemti dyzelinius variklius turinčių kelių transporto priemonių.

82 Kaip išplaukia iš sprendimo 40 ir 43 punktų, Komisija, atvirkščiai, tik apsiribojo konstatavimu, kad, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, Nyderlandų Karalystei būdingas kur kas didesnis vidaus vandenų laivybos ir jūrų transporto išmetamų kietųjų dalelių kiekis ir kad dyzelinių transporto priemonių dalis Nyderlandų Karalystėje yra gerokai mažesnė nei ES vidurkis, dėl ko galima suabejoti pačiu Nyderlandams būdingos problemos dėl dyzelinių transporto priemonių, nurodytų Direktyvoje 98/69, išmetamų kietųjų dalelių egzistavimu.

83 Taigi neatrodo, kad Komisija bet kuriuo atveju būtų nustačiusi, jog galimybė leisti taikyti priemonę, apie kurią buvo pranešta, priklauso nuo sąlygos, kad Nyderlanduose pastebėti kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribinių verčių viršijimai didele dalimi būtų nulemti dyzelinius variklius turinčių transporto priemonių.

84 Todėl negalima pritarti Nyderlandų vyriausybės argumentams.

Dėl Nyderlandų Karalystės negalėjimo imtis veiksmų prieš taršą iš kitų valstybių

— Šalių argumentai

85 Nyderlandų vyriausybė taip pat teigia, jog jos veiksmų laisvę riboja tai, kad ji negali imtis veiksmų prieš didelį kiekį kitose valstybėse išmetamų kietųjų dalelių.

86 Komisija atsako, kad daugelis Europos Sąjungos valstybių narių taip pat susiduria su dideliais išmetamų kietųjų dalelių kiekiais kitose valstybėse.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

87 Negalėjimas imtis veiksmų dėl kietųjų dalelių iš kitų valstybių, kaip tvirtina Nyderlandų Karalystė, savaime negali būti įrodymas, kad Nyderlandai susidūrė su jiems būdinga aplinkos oro kokybės problema.

88 Kaip savo ataskaitoje pažymi TNO, tokiose nedidelėse valstybėse kaip Nyderlandai didelė kietųjų dalelių dalis beveik automatiškai laikoma kylančia iš išorinių šaltinių, ir kiek nutolę taršos šaltiniai jose veikiau laikomi užsienio šaltiniais, nors didesnės teritorijos valstybėse jie būtų laikomi vidaus šaltiniais.

89 Be to, Nyderlandų vyriausybė, teigdama, kad išimtinumo kriterijus, kurio neteisingu taikymu ji kaltina Komisiją, sunkiai suderinamas su faktiškai tarptautiniu taršos pobūdžiu, pati netiesiogiai pripažįsta, kad tarša iš kitų valstybių pagal apibrėžimą negali būti būdinga tik vienai valstybei narei.

90 Teismo posėdyje Nyderlandų vyriausybė pabrėžė, kad Nyderlandai dėl savo geografinės padėties iš tikrųjų susiduria su jiems būdinga oro kokybės problema.

91 Tačiau taip pat visiškai nebuvo įrodyta, kad kitose valstybėse išmetamos kietosios dalelės taip paveikia oro kokybę Nyderlanduose, jog išmetamų kietųjų dalelių apribojimo problema šioje valstybėje yra kitokia, nei kyla kitose Bendrijos narėse, ir pateisina ypatingas nacionalines priemones.

92 Be to, reikia pastebėti, kad tai, ar aplinkosaugos problema, nurodyta prašymui dėl nuo Direktyvos 98/69 nukrypstančių nuostatų pagrįsti, būdinga tik kuriai nors valstybei narei, reikia vertinti remiantis Direktyvoje 1999/30 įtvirtintomis normomis. Tačiau Direktyvos 199/30 III priedas įtvirtina tik kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribines vertes, kurių turi laikytis valstybės narės, neatsižvelgiant į kietųjų dalelių kilmę.

93 Taigi Pirmosios instancijos teismas negali manyti esant įrodyta, kad už Nyderlandų teritorijos ribų išmestų kietųjų dalelių įtaka jų koncentracijai šios valstybės teritorijos aplinkos ore savaime sudaro Nyderlandams būdingą oro problemą EB 95 straipsnio 5 dalies prasme.

94 Todėl negalima pritarti Nyderlandų vyriausybės argumentui.

Dėl ypatingo Nyderlanduose nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos aplinkos ore ribinių verčių viršijimo atvejų rimtumo nepripažinimo

— Šalių argumentai

95 Nyderlandų vyriausybė priekaištauja Komisijai paneigus ypatingą 2004 m. visose Nyderlandų zonose ir aglomeracijose nustatytų viršijimo atvejų rimtumą, palyginti

su vienos dienos kietųjų dalelių koncentracijos ribinėmis vertėmis, apibrėžtomis Direktyvoje 1999/30 ir galiojančiomis nuo 2005 m. sausio 1 d., ir su šiomis ribinėmis vertėmis pridėjus viršijimo maržą.

96 Remiantis TNO ataskaita, preliminarūs Nyderlandų Karalystės perduoti duomenys parodo, kad buvo viršyta mažiausia viena kietųjų dalelių koncentracijos ribinė vertė, pridėjus viršijimo maržą.

97 2006 m. MNP ataskaitos 11 puslapyje iš tikrųjų pažymima, kad kietųjų dalelių lygis Nyderlanduose yra žemesnis, nei buvo manyta anksčiau. Vis dėlto šio teiginio negalima laikyti Nyderlandų vyriausybės teiginiu, nors MNP ir yra Nyderlandų vyriausybės agentūra.

98 Kaip matyti iš MNP ataskaitos 3 puslapio, bet kuriuo atveju jos teiginiai tikrai neleidžia suabejoti kietųjų dalelių koncentracijos ribinių verčių viršijimo ypatingumu, palyginti su Direktyvoje 1999/30 nustatytomis maksimaliomis vertėmis.

99 Teismo posėdyje Nyderlandų vyriausybės taip pat apkaltino Komisiją neatsižvelgus į Nyderlandams būdingus veiksnius, t. y. į demografinį tankumą, transporto intensyvumą ir gyvenamųjų plotų egzistavimą palei transporto kelius.

100 Komisija atsako, kad 2003 m. Nyderlandai, kaip matyti iš TNO ataskaitos, nebuvo susidūrę su dideliu ribiniu verčių viršijimu, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, kurių dalis, priešingai nei Nyderlandai, pranešė apie viršijimus visose zonose.

101 Komisija priduria, kad visos nacionalinės vertinimo ataskaitos už 2004 m. patvirtina, jog tik Nyderlandams būdingos aplinkos oro kokybės problemos nėra. Be to, Nyderlandų Karalystės vertinimo ataskaita parodė viršijimus tik 2003 m., nes ataskaita už šį referencinį laikotarpį buvo pagrįsta vien matavimais, o ataskaita už 2004 m. iš dalies grindžiama modeliniais skaičiavimais. Kita vertus, direktyvose nustatytos ribos buvo sumažintos ir todėl viršijimo atvejų 2004 m. padidėjimas Nyderlanduose savaime tikrai nereiškia, kad ši valstybė būtų susidūrusi su jai būdinga oro kokybės problema.

102 Pagal 2006 m. kovo mėnesio MNP ataskaitą, kuria galima remtis Nyderlandų Karalystės atžvilgiu, nes ji buvo oficialiai pateikta prašymui dėl nukrypstančių nuostatų pagrįsti, ankstesnės Nyderlanduose išmetamų kietųjų dalelių prognozės buvo padidintos 10–15 %. Todėl negalima užtikrintai teigti, kad, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, Nyderlandų Karalystė būtų susidūrusi su jai būdinga problema, trukdančia laikytis Direktyvos 1999/30.

103 Potencialaus kietųjų dalelių poveikio sveikatai ilgalaikiškumas nesudaro Nyderlandams būdingos problemos. Be to, MNP pastebėjo, kad ilgalaikio kietųjų dalelių poveikio pasekmės sveikatai yra 10–15 % mažesnės nei ankstesnės prognozės.

104 Iš to išplaukia, kad ne tik Nyderlandų ir Belgijos karalystės, bet ir daugelis kitų valstybių narių susidūrė su sunkumais laikantis Direktyvoje 1999/30 nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos ribinių verčių, kad Nyderlandų Karalystėje iškilusi oro kokybės problema nėra ypač didelė, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, ir kad kartais ši problema galbūt buvo net mažesnė, pavyzdžiui, palyginti su Belgijos Karalyste.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

105 Nustatyta ir neginčijama, kad dyzelinių transporto priemonių išmetamų kietųjų dalelių problema yra aštri ir Bendrijos lygmeniu pateisina tinkamų įstatyminių priemonių priėmimą. Taip pat žinoma, kad nacionaline priemone, apie kurią pranešė Nyderlandų Karalystė, siekiama šios valstybės teritorijoje įtraukti į suderintas taisykles išmetamų kietųjų dalelių ribines vertes, nurodytas reglamento projekte, dėl kurio šiuo metu vyksta derybos (žr. šio sprendimo 53 punktą).

106 Tokie veiksmai nėra iš principo nesuderinami su EB 95 straipsnio 5 dalimi, jei atitinkama valstybė narė įrodo, kad galimam naujos suderintos nuostatos įsigaliojimui reikalingas terminas visoje šios valstybės teritorijoje ar jos dalyje sukels ypatingų problemų, kurios išskirs ją iš kitų valstybių narių ir dėl kurių reikės imtis prevencinių priemonių.

107 Šiuo atžvilgiu iš bylos medžiagos neišplaukia, kad Nyderlanduose konstatuoti Direktyvoje 1999/30 nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos ribinių verčių viršijimo atvejai, palyginti su kitose valstybėse narėse nustatytais viršijimais, yra tokie reikšmingi, jog dėl jų pranešančioje valstybėje narėje kyla tik jai būdinga aplinkos oro kokybės problema.

108 MNP studijoje „Beoorderling van het prinsjedagpakket – Aanpak Luchtkwaliteit 2005“ (Priemonių įvertinimas nuo biudžeto pateikimo dienos – Veiksmai oro kokybei pagerinti 2005 metais), kurios atveju negalima ginčyti galimybės panaudoti ją Nyderlandų vyriausybės atžvilgiu, nes ją pateikė vienai iš ministerijų pavaldi organizacija (1982 m. lapkričio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Airiją*, 249/81, Rink. p. 4005, 15 punktas), ir kuri netgi buvo pateikta ieškinio priede,

patikslinama, kad nuo 2001 m., kaip pažangos ataskaitoje (ES, 2005a) pažymi Komisija, kietųjų dalelių koncentracijos ribinės vertės buvo viršijamos daugelyje Europos miestų.

109 Be to, iš sąrašo, sudaryto remiantis nacionalinėmis oro kokybės įvertinimo ataskaitomis už 2004 m., išplaukia, kad Nyderlandai patenka į penkių valstybių narių grupę, kur 2004 m. visose zonose buvo užregistruoti Direktyvoje 1999/30 nustatytas dienos kietųjų dalelių koncentracijos ribines vertes, padidintas leistinumo marža, viršijantys skaičiai, o kitos penkios valstybės narės šias vertes viršijo daugiau kaip pusėje savo zonų.

110 Nyderlandų Karalystės vertinimo ataskaitoje už 2004 m. pažymima, kad jos teritorijoje atliktų aplinkos oro kokybės įvertinimų rezultatų analizė parodo oro kokybės pagerėjimą, palyginti su 2003 m., ir kad tai visų pirma pasakytina apie kietąsias daleles, bei kad, anot ataskaitos, šis pagerėjimas susijęs su 2004 m. pastebėtu meteorologinių sąlygų pasikeitimu, palyginti su ankstesniais metais.

111 Savo studijoje „Priemonių įvertinimas nuo biudžeto pateikimo dienos – Veiksmai oro kokybei pagerinti 2005 metais" MNP taip pat pažymi, kad, be Nyderlandų, kitos Europos valstybės irgi turi sunkumų laikydamosi europinių kietųjų dalelių koncentracijos ribinių verčių.

112 Kaip savo 2006 m. kovo mėnesio ataskaitoje, kurią Nyderlandų vyriausybė pateikė per nutarimo projekto, apie kurį buvo pranešta, vertinimo procedūrą, teigia MNP ir kaip pažymi Komisija sprendimo 41 punkte, o tam šiame procese nebuvo prieštarauta, kad kietųjų dalelių koncentracijos lygis Nyderlanduose yra 10–15 % mažesnis nei ankstesnės prognozės.

113 MNP nuomone, zonų, kur 2010 m. laukiama vidutinių dienos koncentracijos ribinių verčių viršijimo, skaičius sumažėjo daugiau nei per pusę, palyginti su ankstesniais įvertinimas, o ilgalaikio kietųjų dalelių poveikio ir jo įtakos sveikatai prognozės sumažėjo 10–15 %.

114 Kaip sprendimo 41 punkte pastebi Komisija, MNP taip pat mano, kad zonų, kuriose bus viršijamos Bendrijos nustatytos oro kokybės dienos vidurkio ribinės vertės, skaičius 2010 m. sumažės dvigubai, palyginti su 2005 m., o 2015 m. – palyginti su 2010 metais.

115 Galiausiai, be to, kad toliau išvardyti veiksniai nėra Direktyvoje 1999/30 numatyti kriterijai, nebuvo įrodyta, jog demografinis tankumas, kelių eismo intensyvumas daugelyje Nyderlandų zonų ir gyvenamieji rajonai palei transporto kelius lemia šioje valstybėje narėje aplinkos apsaugos problema, išskiriančią ją iš kitų Europos Sąjungos regionų EB 95 straipsnio 5 dalies prasme.

116 Šiuo atžvilgiu padidėjusį išmetamų kietųjų dalelių kiekį Europos Sąjungos dalyje, kurią sudaro Beniliuksas, centrinė Jungtinės Karalystės dalis ir Vakarų Vokietija, TNO sieja su dideliu jos demografiniu tankumu ir padidintu taršą sukeliančių veiklos rūšių skaičiumi, tarp kurių yra ir kelių eismas.

117 Taigi Nyderlandų vyriausybė neįrodė, kad jos teritorijoje yra ypatingų problemų, dėl kurių reikėtų paankstinti naujų suderintų taisyklių, dėl kurių vyksta derybos, taikymą.

118 Todėl negalima teigti, kad Komisija neteisingai nusprendė, jog pranešančios valstybės narės problema, susijusi su Bendrijos Direktyvoje 1999/30 nustatytų kietųjų dalelių koncentracijos ribinių verčių nesilaikymu, nėra būdinga vien šiai valstybei.

119 Kadangi EB 95 straipsnio 5 ir 6 dalyse įtvirtintos sąlygos yra kumuliacinės, tam, kad prašymas dėl leidimo nukrypti būtų atmestas, pakanka, jog būtų neįvykdyta nors viena iš jų (2003 m. sausio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, Rink. p. I-845, 81 punktas ir minėto sprendimo *Land Oberösterreich ir Austrija prieš Komisiją* 69 punktas).

120 Kadangi Nyderlandų vyriausybė nesugebėjo įrodyti, kad buvo įvykdyta viena iš šių sąlygų, reikia konstatuoti, jog Komisija privalėjo atmesti nacionalines nuostatas, apie kurias buvo pranešta.

121 Šiomis sąlygomis ieškinį reikia atmesti kaip nepagrįstą. Nėra reikalo priimti sprendimo dėl kitų ieškovės pateiktų kaltinimų dėl sprendimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

122 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

123 Kadangi šiuo atveju Nyderlandų Karalystė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos šiame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Paskelbta 2007 m. birželio 27 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon H. Legal